

Kraljica apostola

fra Valentino Radaš

Razmišljajući o Mariji kao Kraljici, vjerojatno nam se nameću slike zemaljskih kraljeva, odnosno kraljica. Nerijetko nas zbunjuje njihova moć, prividni uspjesi i bogatstva. Međutim, Božje kraljevstvo nije od ovoga svijeta kako reče Isus Pilatu. Za Krista su kraljevanje i kraljevska čast protkani poniznošću, služenjem i ljubavlju. Te označnice Božjega kraljevstva primjećujemo i kod Marije, vjerne službenice u Božjem kraljevstvu. Marija na Božju riječ odgovara: „Evo službenice Gospodnje“. Ponizno i spremno prima Božju riječ i predaje svoj život ostvarenju Božjeg plana. Raspoloživa je za služenje Bogu cijelim svojim bićem. U svim otajstvima svoga života Marija je usko pov-

ezana s osobom Isusa Krista, Sina Božjeg. Stoga njeno krunjenje za kraljicu proizlazi iz Isusovog kraljevanja. Liturgija kaže "da Bogu služiti znači kraljevati". Prema tome, Marija je kao najodličnija Gospodinova službenica i iz toga razloga prava kraljica.

Naziv Marije kao „Kraljice apostola“ ima svoj temelj u prvom poglavlju Djela apostolskih. Naime, apostoli su se nakon Isusova uzašašća vratili u Jeruzalem, gdje: „Svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama i Marijom, majkom Isusovom i braćom njegovom.“ (Dj 1,14).

Okupljeni oko Marije u molitvi apostoli su iščekivali silazak Duha Svetoga. U pripremi za apostolsku službu Marija je jačala vjeru apostola, ona koja je prisno vezana uz svjedočanstvo Kristove kenoze, odnosno njegovog bespridržajnog predanja u volju Očevu. Tko je s Marijom u molitvenom zajedništvu, toga Marija vodi do križa da bi

ga tako suočila s primjerom Sina Božjega. Mariju, naime, nije moguće promatrati odvojeno od Krista i od povijesti spasenja.

Kako smo čuli, Marija i učenici Isusovi bili su zajedno jednodušno postojani u molitvi. Marija je žena molitve. Nesumnjivo su apostoli, gledajući Mariju kako moli, u njoj imali poticaj za ustrajnost u molitvi. Marija se obraća Isusu potpunim pouzdanjem. Ona ne koristi alternativna rješenja, nego se izravno obraća Isusu. Marija stavlja naše potrebe u Božje ruke, a to najavljuje skoro Božje djelovanje. Marija i nas uči da svoje brige stavljamo u Božje ruke. Budi nam nadu, podsjećajući nas da su naše brige i Božje brige.

Pozvani smo nasljedovati Mariju u njenim vrlinama, u njenom slušanju i prihvaćanju Božje riječi, u primjeru molitve i predanja

Bogu. Gledajući Mariju, u njoj se možemo prepoznati. Ona je prva i najbolja Isusova učenica. Ona se potpuno zaodjenula riječju Božjom. Možemo i mi biti poput Marije, „Kraljice apostola“?

Marijo naša Majko, Kraljice apostola, tijekom cijele povijesti Crkve pa do današnjih dana tvoje kraljevanje je prisutno po poniznom služenju svećeničkog reda. Ti sve možeš kod božanskoga Sina svoga, našeg velikog svećenika koji je sama sebe žrtvovao na drvu križa za otkupljenje svijeta. Prenesi svom sinu molbe djece svoje koja te ljube i štiju kao svoju kraljicu, zagovornicu i majku. Zagovaraj nas kod Presvetoga Srca Isusova da nam se smiluje i da nam podari mnogo svetih duhovnih pastira. Budi u pomoći papi, biskupima i svim svećenicima te ih blagoslovi u poniznom svetom radu za spasenje i posvećenje naših duša. Amen.

Marija (Gal 4,4-5)

fra Marko Pudar

Sv. Pavao piše Galaćanima: „Kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen ...“ (Gal 4,4-5).

Mi ćemo se zadržati na ovoj riječi žena.

Tko je ta žena po kojoj nam Otac šalje svoga Sina? To je Marija! Marija majka Sina Božjega, Bogorodica. Ona koja je zbog svog bogomajčinstva očuvana od svakoga grijeha, vazda je Djevica. Zbog svog bogomajčinstva je i na nebo uznesena; po bogomajčinstvu je postala duhovna Majka Crkve, Majka nas kršćana, Posrednica, Pomoćnica i Zagovornica.

Marija je slika Crkve u vjeri, nadi i ljubavi, a Božja ljubav koja traži čovjeka dolazi nam

po Mariji. U času navještenja susrele su se dvije ljubavi – Božja ljubav koja traži čovjeka, tj. svakoga od nas i Marijina, koja je dopustila da bude pronađena i koja odgovara na ljubav. Jer Ljubav pisana velikim slovom traži ljubav. Bog koji je ljubav, kao što nam kaže sv. Ivan koji nam govori o Bogu kao o ljubavi, pronašao je ljubav u Mariji. Anđeo se obraća Mariji: „Zdravo milosti puna.“ Ovim pozdravom i pozivom počinje Novi zavjet.

Evangelje – radosna vijest je ljubav Božja prema čovjeku kojega Bog traži,

nalazi i kojega želi spasiti. U navještenju i u skrovitosti jaslaca počinje novo vrijeme u Novi savez. Svi veliki događaji koji slijede u širenju radosne vijesti svoj početak imaju u Mariji pa tako i današnje Evanđelje koje pred nas stavlja Isusovo rodoslovlje iz Matejeva evanđelja.

„Rodoslovlje muškaraca koje ima svoju važnost u odnosu na povijest svijeta, ali unatoč tomu, na kraju je Marija, ponizna djevica iz Nazaret, ona u kojoj se događa novi početak, u kojoj iznova započinje čovječanstvo.“ (J. Ratzinger)

S Marijinim pristankom „... neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1,38) Marija je započela novi, bolji svijet. Po Mariji je omogućena

kommunikacija Boga i čovjeka. Marija je vrata kroz koja Bog k nama silazi i mi k Bogu uzlazimo.

Eto zašto Crkva časti i zaziva Mariju u svim svojim djelima. Za istinske kršćane vjernike ne postoji drugi program osim ovoga da vršimo volju Božju. To je program Sina Božjega koji je postao sin Marijin. To je bio program i službenice Gospodnje koja je postala Majkom Božjom, a po bogomajčinstvu i majka svih nas. Zato neka nam Marija bude primjer i poticaj u ovoj devetnici Božiću da odgovorimo i mi „da“ njezinom Sinu te da poput svete nazaretske obitelji stavimo Isusa u središte našeg života i naših obitelji.

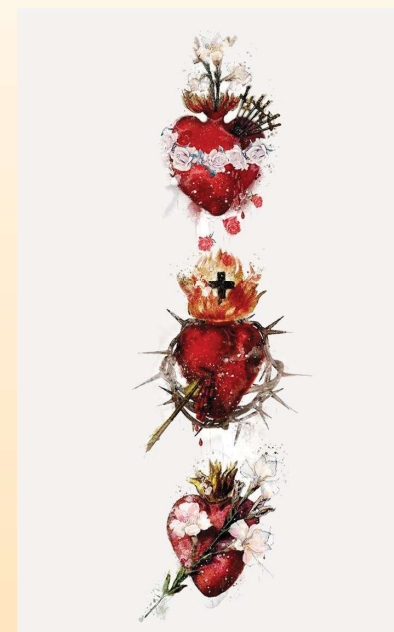

Sveti Josip i njegova godina

fra Josip Jurić Šolto

Papa Franjo je 8. prosinca 2020. godine, apostolskim pismom „Očinskim srcem“, posvetio aktualnu crkvenu godinu zaručniku Blažene Djevice Marije – sv. Josipu. Proglasivši ovu godinu Josipovom godinom, Papa svima nama upućuje poziv da meditiramo o ovom svecu o kojem govori svega nekoliko redaka Novoga Zavjeta. Iako je malo prisutan u evanđeoskim spisima, to nipošto ne znači da je sv. Josip manje važan u ostvarenju Božjeg nauma spasenja koje se u konačnici dogodilo začecem, rođenjem, smrću i uskrsnućem božjeg Sina Isusa Krista. Ovaj svetac dostojan je tolike časti da poslije Isusa i Marije dobiva najpovlaštenije mjesto u povijesti spasenja.

O svetom Josipu možemo nešto saznati iz biblijskih tekstova. Primjerice, evanđelist Matej spominje kako se: „Jakovu rodi Josip, muž Marije, koja rodi Isusa koji se zove Krist.“ (Mt 1, 16). On je bio čovjek iz roda Davidova, bio je „sin Davidov“ iz čijeg će se koljena roditi obećani Mesija. Evanđelja ga opisuju kao osobu koja se odlikuje pravednošću, srčanošću, vrhunskim primjerom pouzdanja u Boga, čovjekom kojem je „ono Božje“ na prvom mjestu, a prije svega vjera i poslušnost. Josip je čovjek krjeposti, čovjek vrlina kao što su skromnost i samozatajnost, radišnost i brižnost, pravednost i hrabrost u pouzdanju u Boga te u preuzimanju rizika u dilemama. S druge strane, on je čovjek koji pošteno radi kako bi pošteno zaradio kruh svagdašnji. Kad se sve ovo poveže u jednu cjelinu, može se zaključiti kako Bog traži uistinu samo one osobe koje znaju napraviti ravnotežu između onog nebeskog i onog zemaljskog. Da bi ostvario obećano Spa-

senje, potreban mu je bio čovjek poput Josipa, muža vrijednog i neporočnog, čovjek koji će se znati nositi s vjerojatnim problemima koji će proizići iz trudnoće „po Duhu Svetom.“ Bogu je trebao netko tko će, ne toliko iz ljubavi prema Mariji, nego upravo iz ljubavi prema Njemu, prihvatiti i „korak po korak“ ostvarivati plan spasenja. Josip je bio perfekcionista ljubavi. On je ljubio i Mariju i Boga. Da ih je ljubio i vjerovao im, svjedoče nam Evanđelja. U početnom šoku što je njegova Marija trudna, htio ju je ostaviti zbog te spoznaje i bio je